SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCV. No. 121. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 28, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 28-го ЧЕРВНЯ 1988 Ч. 121. РІК. XCV.

ДО УВАГИ ЧЛЕНАМ УНСОЮЗУ У СПРАВІ ДИВІДЕНДИ

Дж. Сити Н. Дж. — З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що цими днями висилаються дивідендові чеки до секретарів Відділів та до членів цих Відділів, які підлягають прямій висилці дивідендових чеків.

Разом із чеками є висилані повідомлення про це, що на чеку можна вибрати нові способи виплати дивіденди, а саме:

1. За належну річну дивіденду власники життєвого забезпечення, за виїмком теперішнього забезпечення, можуть набути додаткове виплачене забезпечення. Це означає, що кожного року сума забезпечення члена буде зростати, але членська вкладка залишиться без змін. Кожного року член одержить повідомлення, скільки йому/їй виплачено дивіденди і на яку суму цією дивідендою підвищено суму забезпечення.

Відносно суми забезпечення подаємо ілюстрацію: Коли виплачується членові дивіденду у віці:

а) 5 років
б) 15 років
в) 25 років
г) 35 років
ґ) 45 років
д) 55 років
е) 65 років
є) 75 років
ж) 85 років

За кожного одного доляра дивіденди можна набути додаткове забезпечення на суму:

а) 15 дол.
б) 10 дол.
в) 7 дол.
г) 5 дол.
ґ) 4 дол.
д) 3 дол.
е) 2 дол.
є) 2 дол.
ж) 1 дол.

Ця ілюстрація не відноситься до індивідуальних грамот „ендавмент", яких сума виплаченого додаткового забезпечення буде менша.

2. Річну дивіденду можна також залишити в УНСоюзі на опроцентування. Від суми дивіденди члени одержуватимуть 6 відсотків річно. Члени одержуватимуть також повідомлення про те, скільки виплачено їм дивіденди і скільки наросло відсотків. З огляду на податкові закони, УНСоюз зобов'язаний звітувати до Податкового Уряду про нараховані відсотки від інвестицій.

При виборі одного з цих двох способів виплати дивіденди, треба закреслити на чеку один із двох пропонованих способів виплати.

Члени, які не зазначать зміни у виплаті дивіденди, одержуватимуть в майбутньому, як дотепер, виплату дивіденди чеками.

Рішення про вибір однієї з пропозицій повинен зробити сам власник грамоти і заразом подати на чеку свою адресу для висилки повідомлень про збільшення сум забезпечень, чи акумуляцію дивіденди.

Вибраний новий спосіб виплати дивіденди ввійде в силу щойно при виплаті дивіденди в травні, 1989 року.

Відбулась сьома шекспірівська сесія

Віндзор, Канада (Я.С.). — У п'ятницю, 10-го червня 1988 р. на форумі річного З'їзду канадських славістів у Віндзорському університеті відбулася сьома шекспірівська сесія, влаштована Українським шекспірівським товариством. Були прочитані та обговорені такі доповіді: „Леся Українка та Шекспір" д-ра Петра Одарченка з Вашінґтону (у відсутності доповідача, його працю детально зреферував д-р Олег Зуєвський), „Гамлетів монолог у перекладі Леоніда Ґребінки" д-ра Яра Славутича та „Шекспірівські сонети в українській літературі: Проблема терцетів у відношенні до останнього куплета" д-ра Богдана Чопика зі стейту Юти. На

(Закінчення на стор. 3)

В Оттаві заприсяжено І. Сопінку до Верховного суду

Іван Сопінка, член Верховного суду Канади.

Оттава, Онт. — Як інформує канадська преса, в четвер 23-го червня 1988 року, відбулося святочне заприсяження адвоката Івана Сопінки на члена Верховного суду. При вщерть заповненій публікою залі І. Сопінка зложив свою присягу перед трьома членам Верховного суду Браєна Діксона, Вілліяма Мекінтаєра і Бертою Вілсон.

Після церемонії І. Сопінка висловився у своїй промові на тему сподівань, щодо його становища на тому високому і почесному пості. На його думку суддя Верховного суду мусить бути якнайбільше безсторонній і вільний від власних поглядів чи симпатій. Розуміється кожна людина думає до певної міри так, як її виховали, але у випадку судді треба бути таки вільним від пересудів і рішати якнайкраще для країни. На суддів Верховного суду покликають тому осіб з різних сторін і національностей, щоб в ньому була заступлена ціла країна — говорив він далі. Він уважає, що судді Верховного суду мусять знати мови, щоб розуміти усі справи, які треба розглядати. Далі І. Сопінка заявив перед зібраними, що він дуже гордий із свого українського походження. Його батьки приїхали з України у 1926-му році і це, що сьогодні він став членом Верховного суду, коли його мати ще не вміла читати і писати є дуже промовистим для Канади. Але його етнічне походження не буде мати впливу на працю на тому високому пості.

Такі інформації про промову І. Сопінки і його заприсяження подав кореспондент торонтонського щоденника „Ґлоб енд Мейл" Ґрегем Фрейзер у виданні з 24-го червня 1988 р.

ЗАКІНЧИЛАСЬ СПЕЦІЯЛЬНА СЕСІЯ ООН В СПРАВІ РОЗЗБРОЄННЯ

Ню Йорк. — В неділю, 26-го червня ц.р., тут у Головній Квартирі Організації Об'єднаних Націй закінчилась світова конференція, а радше спеціяльна сесія Генеральної асамблеї ООН для справ роззброєння, у якій брали участь делеґати від 19-ти країн світу, члени цієї міжнародної організації.

Не зважаючи на недавно відбуту четверту зустріч на вершинах між президентом З'єднаних Стейтів Америки Роналдом Реґеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Ґорбачовим в Москві, висліди якої радше були позитивні, представники на сесії ООН не зуміли досягти великих успіхів. Західні країни, в першу чергу членські держави Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО), радше підкреслювали існування великих різниць в озброєнні і числі війська між їхнім бльоком і країнами Варшавського Пакту. Після чотиритижневих переговорів і двотижневих окремих розмов між країнами, делеґати 159 країн визнали, що у висліді довготривалих розмов їм навіть не вдалось випрацювати спільного комунікату, свого роду декларації, метою якої мало б бути започаткування конкретних переговорів про роззброєння, а зглядно значного зменшення війська і зброї по обидвох сторонах між Заходом і Сходом.

Представник ЗСА, зглядно амбасадор Америки до ООН Вернон А. Волтерс заявив, що він не бачить виглядів, щоб в теперішній ситуації, не зважаючи на деякі успіхи на відтинку нуклеарного роззброєння, щоб в найближчому майбутньому дійшло до скликання навіть подібної до сьогоднішньої сесії присвяченої темі роззброєння. Заступник міністра закордонних справ Західньої Німеччини Петер Фльорін заявив, що в цій ділянці потрібно багато більше компромісу зі сторони усіх надпотуг. Головною справою тепер, на його думку, є підтримувати живим існуючий діялог між державами і продовжувати розмови на цю тему. Він, а також другі промовці, висловлювали побажання, щоб у процес роззброєння включити також країни Третього світу, які накопичили в себе велику кількість перестарілої і модерної зброї, купленої в індустріяльних країнах за свої багаті природні ресурси, нафту, вугілля, природній газ, золото, срібло та інші добрива. Наприклад, країни на Близькому Сході (Ірак, Іран, Сирія, Саавдійська Арабія, Йорданія, Єгипет, Ізраїль) навіть не думають роззброюватись, а радше навпаки уліпшують, збільшують сво армію і купують модерну зброю.

Чимало промовців звертали увагу, що спочатку треба привернути для ООН, а в першу чергу для Ради Безпеки, престиж і дати їм можливість авторитетно займати становище у справах світової стратегії, бо інакше всякі говорення про роззброєння залишаються, як дотепер, тільки порожніми фразами.

А. Сахаров закликав розслідувати терористичну діяльність КҐБ

Москва. — Минулого тижня тут появилися перші екземпляри надрукованої покищо 50-тисячним накладом книжки „Іншого шляху нема", що є збіркою статтей 34 відомих прихильників гласности і перебудови.

В середу, 22-го червня, в „Літературной Газєтє" появився уривок з книжки. Автор наведеної публікації висловлює надію, що книжка в цілому буде своєрідним довідником для делеґатів партійної конференції, що відкрилася у вівторок, 28-го червня.

У передмові до книги академік Андрей Сахаров пише про хвилю репресій, що обрушилася на дисидентів і правозахисників у 1970-1980-ті роки, прямо вказуючи виконавця — апарат КҐБ. Дисиденти, на думку А. Сахарова, підготовили неминучість переходу совєтського суспільства до плюралізму. Віддавши належне пам'яті дисидентів, що загинули у совєтських таборах (Олекса Тихий, Юрій Кукк, Василь Стус, Анатолій Марченко), академік Сахаров нагадує, що багато правозахисників досі перебуває у в'язницях і концтаборах.

„В наслідок елітизму своєї структури, — пише Сахаров, — КҐБ менше, ніж інші совєтські органи, було замішане у корупції, однак дуже важливо встановити, яку конкретну ролю відіграло КҐБ в організації і спрямуванні міжнародних терористичних рухів 1960-1970-их років. Розслідування повинно бути детальним і об'єктивним і проведене на тому ж рівні на якому вияснювалися обставини діяльности Сі-Ай-Ей. Я впевнений, що держава повинна бути зацікавлена в тому, щоб виявити правду про минуле і сучасне, якою гіркою ця правда не була б".

Як повідомляють з Москви, у столичній „Строітельной Газєтє" появилася стаття академіка В. Бєлова, автор якої називає Лєоніда Брежнєва іграшою в руках безвідповідальних людей типу головного кремлівського ідеолога Міхаїла Суслова. „Політична драма" Л. Брежнєва, на думку автора, в тому, що він жив в епоху, коли сталінські методи були викриті партійними з'їздами, але реальна влада залишалася в руках прямих спадкоємців Сталіна.

У ВОТЕРВЛІТІ ВІДБУЛИСЯ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС ОЛБАНСЬКОЇ ОКРУГИ

Вотервліт, Н. Й. (І.Д.). — Загальні річні збори Відділів УНС Олбанської округи відбулися 7-го травня ц.р., в залі Українського Клюбу у Вотервліті при участі 31 членів і членок. Голова Окружного Комітету УНС Павло Шевчук, відкрив збори, вітаючи делеґата Головної Управи УНС, радного Володимира Кваса та всіх присутніх. Він закликав вставанням з місць і однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять померлого головного організатора УНС Василя Оріховського та всіх померлих членів нашої округи. Секретар І. Дурбак прочитав порядок нарад, що його прийнято. До президії вибрані: М. Савків, голова, І. Дурбак, секретар, що прочитав протокол з попередніх зборів. У звіті голова Н. Шевчук ствердив, що у звітовому році округа придбала 39 членів на суму обезпечень 135,000 дол. Брав участь у нарадах голів Відділів округи на Союзівці, у Дні Батька, в нарадах секретарів УНС. Заведено нові кляси забезпечення з нижчими вкладками, починаючи від вересня 1988 року. Можна брати нові поліси для дітей. Передав чек на 500 дол. від УНС на пам'ятник Т. Шевченкові у Трою. 13 студентів з Олбанської округи дістали стипендії на суму 6,600 дол. Касир В. Варшона звітував, що сальдо за 1986 рік було 449.57 дол., від Головної Управи УНС одержано 104 дол. за нових членів, за залю і прийняття на зборах 80 дол. разом прихід становив 633.57 дол. Видатки на залю й перекуску по зборах 1987 року — 80 дол. в касі готівка — 558.57 дол.

Голова Контрольної комісії М. Савків, ствердив, що книжки в порядку і поставив внесення уділити абсолюторію уступаючій управі. В дискусії інж. Р. Ракочий запитав, на яких засадах УНС давав стипендії студіюючій молоді? Після вияснення прийнято одноголосно уділення абсолюторії

(Закінчення на стор. 3)

СОЮЗІВКА ВІДКРИЄ ЛІТНІЙ СЕЗОН БАГАТОЮ І РІЗНОМАНІТНОЮ ПРОГРАМОЮ

Керґонксон. — На відпочинковій оселі Союзівка все приготоване на перший „наступ" гостей, що прийдуть на День Незалежности 4-го липня. Тому, що цього року він припадає на понеділок, можна сподіватися, що вже в п'ятницю Союзівка заповниться приїжджими з усіх сторін ЗСА українцями, що хочуть перебути ці святкові дні на цій загально відомій культурно-відпочинковій Оселі.

Управителі Союзівки Іан А. Флис, мол. і Лідія Кучер підготовили все, що потрібне на приняття гостей, кімнати відновлені, у великій їдальні заложено охолодження, поширено меню, поліпшено буфет, у якому зможуть знайти прохарчування ті, які не будуть мешкати на Союзівці, а приїдуть лише на день чи на кінець тижня.

Широко запланована програма на літні місяці 34-го сезону розпічнеться на перший довгий кінець тижня, в п'ятницю 1-го липня вечіркою під зоряним небом Союзівки до якої буде приґравати оркестра „Акула" з Чикаґо. В суботу, 2-го липня будуть приґравати до танців аж дві оркестри, а це крім „Акули" також загально люблена оркестра „Темпо", яка гратиме також в неділю 3-го липня. У розривковій програмі візьмуть участь відомі подружжя Маринців із піснею та гумором у суботу, 2-го, а гуморист Люба Гой і пісенькар Богдан Андрусишин в неділю 3-го липня. Усі ці дні майстром церемоній буде Роман Швед.

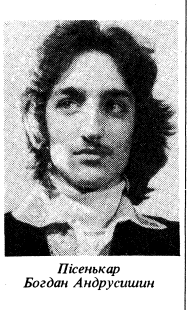
На довгі літні місяці Союзівка буде мати цікаву програму кожної суботи-неділі із участю відомих співаків, танцюристів, і музик. Новою атракцією літніх місяців буде вибір „міс Союзівки", що відбудеться тим разом не як звичайно у вересні, а 20-21-го серпня.

Співаки і гумористи Ганна і Зенон Маринці.

Гумористка Люба Ґой

Пісенькар Богдан Андрусишин

З уваги на велике зацікавлення приміщеннями на Союзівці, управителі Л. Кучер і І. Флис радять усім, що плянують перевести літні дні на оселі, якнайскорше робити замовлення на кімнати, щоб відтак уникнути розчарування, коли не найдеться для них більше місця.

Крім того на Союзівці відбудуться тенісові турніри, а також виставка образів Вікторії Варварів, а в неділю, 3-го липня — вечірка „пробування вин". Молоді співуправителі подбали про те, щоб гості на Соювізці, місці тих які люблять гори і українське середовище, почувалися на Оселі УНСоюзу, „як в себе вдома".

В АМЕРИЦІ

НЕВҐАВАЮЧА ПОСУХА, що навістила велику частину ЗСА, зокрема стейти, де поширене сільське господарство, викликує загальне занепокоєння і зріст цін на харчові продукти. Сподіються, що ціни зростуть принайменше на три до чотири відсотки до кінця цього року. Рівночасно з посухою спадає позем води у ріках, зокрема в ріці Міссіссіппі, що спонукує зменшення електричного струму і трудноші із господаренням ним у середніх стейтах ЗСА.

НАУКОВЦІ, ЩО СПЕЦІЯЛІЗУЮТЬСЯ в проблемах простору, поінформували сенатську Комісію для природних дібр та енерґії, що земля в перших п'ятьох місяцях цього року є найтепліша відколи міряють її температуру, а це 130 років і це вказує разом із вищою температурою на те, що розпочався період світової зміни клімату. Ці зміни, що проявляються саме теплішою температурою і посухами — це наслідок занечищення повітря через нагромадження двоокису вугілля та інших газів у атмосфері. Це огріття атмосфери спонукує також топлення льдовиків, а тим самим підвищення позему води в океанах, що вже тепер завважують.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУДДЯ відкинув скаргу двох американських журналістів на 29 осіб, в тому таких відомих, як О. Норт, Р. Сікорд і високих урядовців Сі-Ай-Ей, що вони були співвинні у бомбовій атаці на провідника повстанців в Нікараґуа Ідена Пастори в 1984 році. При цій нагоді згинуло вісім осіб, тому числі американська репортерка Л. Фразієр, а інший американський журналіст, що саме вніс скаргу до суду ,Тоні Евірґен, був важко поранений. Федеральний суддя Джеймс Кінґ відкинув скаргу з браку поважних доказів.

ЕФ-БІ-АЙ ПОІНФОРМУВАЛО, що в наслідок скандалу підкупства, який відкрито у Пентаґоні, тепер просліджують бюра фабрики паперу на Лонґ Айленді та його директорів, як також фабрику що виробляє радарові системи.

ОКРЕМА КОМІСІЯ президента Роналда Реґена для справ поборювання наркотиків подала понад двадцять рекомендацій, в який спосіб боротися із цим лихом. В першу чергу Комісія поручає давати гостріші кари для тих, які торгують або вживають наркотики. Усі ті пропозиції, які Р. Реґен буде розглядати в біжучому тижні, будуть коштувати 800 мільйонів до 1.2 більйона долярів і мають бути включені у бюджет наступного року.

ЛЕОНАРД МАРТОВИЧ, колишній учасник війни у В'єтнамі та член летунських частин американської армії, відомий зі своєї акції в обороні військовиків-гомосексуалів, помер наслідком АЙДС на 44-му році життя, у домі свого приятеля у Вест Голливуд. Відзначений двома найвищими відзначеннями він виявив свій гомосексуалізм і після розгляду цього випадку окремою комісією летунських старшин, його звільнено із військової служби. Від того часу він був сильним речником рівних прав для гомосексуалістів і про нього писала широко преса.

ОПИТУВАННЯ І СТАТИСТИКА з американських ресторанів показують, що харчування в ЗСА зміняється. З уваги на здоров'я американська публіка менше їсть червоного м'яса, товстих підлив і смажених харчів. Зате апетит на добре солодке далі такий самий і його продають в такій самій кількості.

СОРОК РОКІВ ПІСЛЯ убивства Магатми Ґанді, американський Конґрес розглядає тепер справу поставлення йому окремого пам'ятника у Вашінґтоні, як батькові незалежної Індії. Показується, що вже в 1949 році Конґрес схвалив поставлення такого пам'ятника, але мала кількість індийців, що жила в тому часі в ЗСА не виконала тієї ухвали. Тепер мусять ще раз перевірити усі вимоги для таких пам'ятників у Вашінґтоні і зібрати відповідні фонди серед індийців-американців, які мають свої окремі організації.

У СВІТІ

СЛІДЧИЙ Н. ЧЕКМАЗОВ повідомив в інтерв'ю московській обласній газеті „Ленінскоє Знамя", що минулого тижня в ресторані „Узбекістан" були затримані 36 учасників бійки між двома ворогуючими групами спекулянтів автами. За словами Н. Чекмазова, суперечку, що виникла із-за незгоди щодо ціни під час купна-продажу у московському Південному порті, де розміщений величезний „чорний ринок", було вирішено вреґулювати при допомозі кулаків. Два дні ворогуючі групи підготовлялися до поєдинку і прийшли в ресторан озброєні металічними прутами і дерев'яними палицями. Газета пише, що суперники прибули до ресторану на своїх автах. Більшість заарештованих — мешканці Московської области.

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ ПРАЦІВНИК відділу пропаґанди ЦК КПСС Юрій Скляров заявив, що Всесоюзна партійна конференція, яка відкривається у вівторок, 28-го червня, можливо, вибере нових членів Центрального комітету. Однак він не уточнив, чи будуть нові члени ЦК вибрані замість „мертвих душ", тобто тих, які померли після останнього з'їзду партії, або звільнені за цей час зі своїх посад. Незважаючи на розмови про те, що на конференції генеральний секретар Міхаїл Ґорбачов має намір „дати рішучий бій" своїм противникам-бюрократам і консерваторам середньої ланки партійного керівництва, пише кореспондент Ассошіейтед Пресс, багато москвичів уважає, що конференція перетвориться по суті, в генеральну репетицію наступного партійного з'їзду, який повинен відбутися у 1991 році. Ю. Скляров повідомив, зокрема, що прямі телевізійні передачі будуть висвітлювати не всі засідання конференції, а обмежаться лише її відкриттям (з виступом М. Ґорбачова) і закриттям.

ЗАПЛЯНОВАНІ ЗУСТРІЧІ Папи Івана Павла II з президентом Австрії Куртом Вальдгаймом під час п'ятиденної візити голови Католицької Церкви в Австрію викликають протести серед жидівських активістів багатьох країн світу. Представники жидівських організацій Австрії, наприклад, заявили, що вони мають намір провести демонстрацію протесту проти зустрічі Папи з Вальдгаймом, який під час Другої світової війни був старшиною вермахту і, на думку деяких експертів, був безпосередньо причетний до депортації 40,000 жидів з Греції, а також до розстрілу юґославських партизанів на Балканах. Ватикан, зі своєї сторони, має надію, що ця друга візита Папи в Австрію відбудеться успішніше , ніж відвідини Ватикану Вальдгаймом рік тому.

ЯК ПОВІДОМЛЯЮТЬ КАНАДСЬКІ власті, викриттю совєтських шпигунських організацій у Канаді сприяв совєтський громадянин Юрій Смуров, який працював у Монтреалі в секретаріяті Міжнародної організації цивільної авіяції і недавно попросив політичного притулку разом зі своєю жінкою і дочкою. Міністер закордонних справ Канади Джо Кларк, виступаючи в палаті громад, повідомив, що викриті совєтські шпигуни намагалися роздобути секретні дані про контррозвідчу службу Канади, а також недоступну інформацію військового і промислового характеру.

ВИСТУПАЮЧИ НА ПРЕСОВІЙ конференції, присвяченій обговоренню нового закону про кооперації, голова кооперативи першого в Москві комерційного кафе „На Кропоткінській" Андрей Федоров сказав, що запропонована система податку, накладена на власників, ні в якій мірі не стимулює бажання розширити виробництво і збільшити випуск продукції. Згідно з запропонованим законодавством, на доходи, які не перевищують 1,000 карбованців на місяць, накладається податок у розмірі 27 відсотків. З 2,000 крб. держава повинна дістати 53 відсотки. Далі податки відповідно підвищуються і можуть досягнути 90 відс. від всього прибутку.

КЕРІВНИЦТВО ПОВСТАНСЬКОЇ організації індіянів ямото передало в опозиційну газету „Пренса" заяву про намір відновити збройну боротьбу зі сандіністським режимом. Збройні загони індіянів ямото нараховують до 2,000 бійців. У заяві підписаній одним з керівників індіянів Вікліфом Дієґо, сказано, що сандіністський уряд нарушив дані колись зобов'язання надати всьому населенню району Міскіто політичну автономію. „Ми будемо продовжувати боротьбу незалежно від чужинецької допомоги", — сказав В. Дієґо. Мирні переговори між сандіністами і індіянами почалися у травні, однак сторонам так і не вдалося договоритися.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Демонстрації у Москві — у користь чи проти Ґорбачова?

Московський кореспондент американського поважного часопису „Кришчен Саєнс Монітор" Пол Квін Джадж передає в обширній кореспонденції з дати 20-го червня ц. р. вістку про демонстрації на Красній площі у Москві в минулу суботу й неділю. Демонструвало кількасот молодих людей, із яких один заявив названому кореспондентові, що він приєднався до демонстрантів, бо із заповідженої три роки тому перебудови все ще нічого не виходить. Значить — це демонстрували прихильники реформ по лінії більшої демократизації. Але в цій же статті говориться, що між демонстрантами були зорганізовані КҐБ провокатори, які так поводилися, що поліція мусіла демонстрантів розганяти, при чому були арештування. Насичування прихильних Ґорбачову демонстрантів провокаторами, які пляново, доводять до зудару з поліцією, як також зміну поведінки поліції, яка раніше за Ґорбачова ставилася до таких демонстрацій „невтрально", обмежуючись до ролі абсерваторів, приписують лідерові консервативної опозиції супроти Ґорбачова, Їґорові Ліґачову. Якщо так, то — логічно — боротьба між Михаїлом Ґорбачовим і його опонентами з-під стягу Ліґачова переноситься вже з партійних куліс на вулиці Москви.

У цій кореспонденції названого американського часопису наведено дискусію демонстрантів з одним поліціянтом, який врешті признав, що він душею сприяє демонстрантам, але мусить виконувати накази зверхників, бо носить уніформу і складав присягу. „Говоріть не зо мною, а з генералом", — заявив той поліціянт і вказав на генерала, який командував на площі. Учасники демонстрації так настирливо закидали того чергового генерала запитами і докорами, чому не вільно робити мирної демонстрації, що врешті той поліціянт достойний рятувався втечею до підземки...

Цікаві й вагомі процеси проходять у Советському Союзі. Гласність збільшила відвагу заляканих і стероризованих людей і настільки облегшила цензуру преси, що критикують вже саму компартію. Реґабілітують різних розстріляних за Сталіна „ворогів народу". Перестали стежити за відвідувачами церков і ставити їх на чорну листу. Але водночас не видно поступу в цій найголовнішій ділянці, задля якої Ґорбачов проголосив гласність і перебудову — в ділянці економіки.

Коли советські власті в корені здавили спробу заснувати „другу партію", постала вже не „партія", але „народний Фронт" з підвідділом „Пам'ять", що пропаґує антисемітизм. Цей „Народний Фронт", буцім то масово поширений теж сприяє Ґорбачову, поскільки сподівається від нього переведення реформ і то по демократичній лінії. Демонстранти у Москві говорили виразно про „демократію" і поліціянт, з якими вони завели дискусію, признавав їм рацію.

Чим воно закінчиться — один Господь знає. Покищо увага всього советського населення звернена на заповіджену кількатисячну партійну конференцію. Хто у цій масі учасників матиме більшість — Ґорбачов чи Ліґачов, — як буде зорганізована ця конференція — покищо ще передчасно дізнатися з советської преси чи кореспондентів західньої преси. Ґорбачов зручний грач. Але видно він все ще настільки слабий, чи такий обережний, що ніяких поважних реформ, які сприяли би санації економіки — нема. А вміжчасі поруч із економікою виринула національна проблема, щораз яскравіша, щораз настирливіша.

Американська преса здебільша українцям неприхильна, бо у переважній частині знаходиться у відомих руках, — усе ж тут і там читаємо, що не тільки у трьох балтійських народів і в народів мусулманських, але і в Україні видно відродження національного руху, який покищо проявляється у протестах проти русифікації. Українські люди в діяспорі стежать за тими процесами з найбільшим зацікавленням, — дармащо все ще дуже трудно діставати вірогідні інформації про факти і осіб. „Кришчен Саєнс Монітор" належить до тих поважних часописів, які інформують об'єктивно і ставляться до всіх волелюбних рухів в СССР надзвичайно прихильно, — включно з рухом в Україні.

Степан Женецький

КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ НЕ ЗАХОПЛЮЄТЬСЯ „ҐОРБАЧОМАНІЄЮ".

Як подають кореспонденти західніх часописів з Китаю, китайські комуністичні головачі не захоплюються „ґорбачоманією", як це роблять західні політики, а зокрема американський президент Реґен, який увесь час вірно називав московську комуністичну тюрму народів „імперією зла", а останньо начебто змінив свої погляди.

Китайські комуністичні провідники не дали себе „зачарувати" Міхаїлові Ґорбачову і холодно ставляться до його пустослів'я про гласність і перебудову і це повинно бути доброю лекцією для Заходу. Західні політичні знавці вважають, що між обома комуністичними велетнями дуже холодні відносини. Про генерального секретаря КПСС Ґорбачова вже устійнилася оцінка, що він також скоро видумує „нові міжнародні політичні ідеї, що роблячи з ним „діло" (бизнес), західні державні мужі мусять добре вважати, на чому вони стоять. (Таке вже сталося з президентом Реґеном. — СЖ.).

Китайські проводирі, а головним чином дорадник Політбюра Денґ Шіаопінґ не дає себе водити хитрому Ґорбачову за носа. Він поступає з ним твердо, як і належить. Уже два роки минуло з того часу, як Ґорбачов виголосив свою сьогодні вже історичну промову у Владивостоці, в липні 1986-го року, в якій він виклав ідею советського уряду відносно просторів над Тихим океаном. В цій промові Ґорбачов пропонував зустріч з Денґом Шаопінґом. Як відомо, тоді Денґ відмовився від цієї зустрічі, наводячи три вимоги для нормалізації відносин із Советським Союзом.

Але вміжчасі, одна з тих перешкод — напруження здовж 5-тисяч милевого китайсько-советського кордону — зменшилася до цієї міри, що китайцям годі того не признати: обидві сторони прорідили свої військові залоги і почалася жива торгівля та інші контакти між прикордонними провінціями. Друга перешкода — советська окупація Афганістану рівнож почала зменшуватися, через відтягування советських військ, яке має закінчитися до дев'яти місяців. Залишилася ще тільки одна перешкода — окупація в'єтнамцями під опічними Кремля Камбоджі, і якщо В'єтнам відтягне, як обіцяв, 50,000 із 120-тисячної залоги своїх окупаційних військ, то й ця перешкода буде усунена. Тепер Москва сподіється, як нещодавно заявив советський представник в столиці Китаю, Пекіні, що незабаром зможе відбутися ця, як совєти її вважають історична зустріч з Денґом ще цього року.

Чому китайські комуністичні проводирі є такі осторожні? Їхні політичні зв'язки з Советським Союзом існують уже майже 30 років, які перервалися в 1960 р., і коли цей великий комуністичний бльок розпався — Советський Союз відтягнув з Китаю всіх своїх дорадників, технологів і допомогу з Китаю та залишив його на власні сили. Ця зрада спричинила тоді зміну політики Китаю супроти СССР, рішивши ніколи більше не робити себе залежним від допомоги Советського Союзу. Крім того китайці виплекали свої власні пляни відносно Азії. Вимога звільнення Афганістану і Камбоджі та розбудова своєї власної мілітарної потуги, як рівнож нещодавні атаки на Південно-Китайському морі виявляють, що китайці йдуть на повний спротив советським загарбникам, як рівнож їхній аґресивній геополітиці на цих просторах.

Отже, тепер заіснував такий стан, у якому китайці можуть прийняти простягнену руку Ґорбачова, якщо він ще далі буде стояти на чолі советського уряду після надзвичайної конференції Комуністичної партії СССР, що має початися 28-го червня. Під сучасну пору китайці набралися певности себе, що то Китай, а не Советський Союз, є тепер головною остоєю світового комунізму. Ґорбачов був заявив у своїй владивостоцькій промові, що тепер головною (конкуренцією) в Азії будуть економічні досягнення, а не зброя. Китайцям подобалася така заява Ґорбачова, але вони, непевні, як довго він буде за кермою в СССР? Як довго китайці не переконаються, чи Ґорбачов далі залишиться на своєму становищі в Кремлі, вони не прикладають ваги до його „мирних" заяв. А щоб вони в це повірили, то ще замало його „гарних" обіцянок.

А якщо Денґ таки зустрінеться з Ґорбачовим, то провідники Заходу матимуть причину добре над цим застановитися. За єхидним залицянням Советського Союзу до Китаю криється щось більше, ніж аби відвернути увагу своїх підлегливих від перебудови, про яку він вже три роки говорить, але ще майже нічого не перебудував. За час першої каденції президента Реґена, генеральний секретар КПСС Брежнєв допровадив був до того, що в Азії був створився сильний протимосковський союз, який складався з Америки, Китаю і Японії. І якщо тепер Китай з цієї неформальної трійки вийде — при тому буде незбагненним, чи це буде в наслідок недружности до Америки чи Японії то політична рівновага сил у Східній Азії буде сильно захитана. Але це ще не було б дуже загрозливе: є просто неправдоподібним, щоб такі близькі зв'язки між Советським Союзом і Китаєм, як це було в 1950 роках, ще будь-коли заіснували. Але дипломатичний вплив Америки над Східньою Азією був би в такому випадку знищений і Москва мала б значно більший політичний вплив, як вона мала раніше в районі Тихого океану.

Постійна неуступчивість китайців супроти Советського Союзу спричинила це, що Китай отримав всі ці вичислені вище уступки у відносинах з Москвою. Немає чого застановлятися над тим, що Ґорбачов наново намагається перемовити Китай на свою сторону: він тільки пробує змінити дипломатичний краєвид у Східній Азії. Але якщо йому вдасться це осягнути, то це буде служити в користь Москві і для охорони московського комунізму. Китайці це добре розуміють і тому немає підстав побоюватися, що вони дадуть собі закрутити голови примирливими заговорюваннями Ґорбачова.

Відносини між китайцями і росіянами є такі самі, як між українцями (а також росіянами), а які найкраще окреслює політична приказка: „Як світ-світом, не буде поляк (і росіянин) українцеві братом". Цю політичну приказку можна також пе-

(Закінчення на стор. 3)

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА!

Д-р мед. Роман Осінчук

Два роки після катастрофи в Чорнобилі

I.

Кожний собі здає справу, що радіоактивна катастрофа в Чорнобилі заледве 130 миль від Києва, була причиною великих людських жертв в Україні та залишилась на довгі століття страшною загрозою людського фізичного та психічного здоров'я і життя населення північнозахідньої частини України та Білорусії, та нестиме довгими віками різні розвоєві шкоди серед дальших поколінь з приводу генетичних пошкоджень сучасного покоління.

Як це слушно завважив І. Драч, радіоактивні смертоносні, а бодай дуже шкідливі проміння рознеслись з вітрами ще й по деяких країнах Европи а навіть Америки, та чомусь найбільше в західніх стейтах, зокрема в стейті Вашінґтон, як це ствердили вже в перших місяцях після вибуху американські вчені. А треба підкреслити, що сила вибуху в Чорнобилі кількакратно перевищила силу американської атомової бомби на Гірошіму. Згадана бомба та радіяція забрала 142,000 людських жертв в наслідок діяння радіяції, у дальших роках, скільки всякого роду шкоди у фізичному й психічному розвитку дальших поколінь, про які навіть японські урядові кола не дуже наголошували, щоб не викликати страху, журби й депресії населення та не погіршувати ще більше загального його психічного стану.

Які шкоди наніс Чорнобиль? Ми навіть не можемо собі уявити, які жертви в людях, у тваринному та рослинному світі, були безпосередньо по вибуху в Україні та Білорусії та скільки жертв у людях заплатить ще український народ в наслідок діяння радіяції на дальші покоління народу, з приводу пошкодження відпорности до різних хвороб людського організму, з приводу різних ракових деґенерацій, нервово-психічних чи врешті генетичних забурень. Тут ґратиме ролю теж занечищена земля, ріки, дерева та продукти землі чи овочевих дерев. Все це є великою загадкою кількости радіяції, яку трудно оцінити. Для орієнтації спробую подати бодай дуже приблизні міри радіяції, яка могла заіснувати в часі вибуху та її поширення у промірі довкола місця вибуху атомового реактора в Чорнобилі. Очевидно й міри є теж релятивного характеру. Для мірення радіяції наука радіології вживає часто т. зв. радів, кюрі чи ремів.

Рад — це доза коротко-діючої радіяції, абсорбованої тканинами тіла людини під час одного пересвітлення апаратом Рентґена чи т. зв. фльороскопії легенів людини. Один кюрі, це одиниця радіоактивного розпаду атомів в часі однієї секунди. Рем — це досить порівняльна міра ефективности радіяції з різних джерел у певному часі. Очевидно, що різні радіяційні об'єкти діють, одні сильніше, інші слабше. Для деякої приблизної орієнтації подамо, що людина при одному насвітленні Рентґена не повинна більше отримати радіяції як 4 ради. Більша кількість від 4-ох радів вже може бути шкідлива.

При розпаді атомів чи вибуху атомової енерґії постає колосальна горяч, дуже шкідлива йонізація повітря чи всякого роду проміння, невидимі смертні проміння, такі для прикладу, як альфа-проміння, що скоро абсорбуються до тіла, зокрема до кожного мозку, і звідтам бомбардують людське тіло, дальше бета-проміння, що дістаються до тіла дорогою дихання, проковтування ушкодженої шкіри й т.п., а врешті найбільше шкідливі й найсильніше діючі ґамма-проміння, що навіть із більшого віддалення від джерела радіяції проникають всяку тканину та діють шкідливо на орґанізм.

Побіч цих трьох згаданих вгорі, ми маємо ще інші радіяційні чинники, такі як невтрони, й протони, частинки ядра атому, які осідають на людському тілі чи на землі та висилають згадані вгорі всякого роду проміння. Маємо там теж радіяційний йод, та навіть плютонієм, які де б не осіли висилають радіяцію довгими десятками чи й сотками років та в першій мірі ушкоджуючи костний мозок, знищують відпорність людини до всяких хворіб чи при більше нагальній радіяції знищують ще й кровні тільця та білокрівців, а зокрема тих, що ґраютъ велику ролю в поборюванні хворобових чинників й таким чином приводять до смерти.

Такий стан знищення оборонних засобів крови й браку відпорности можна порівняти до стану хвороби АІДС, хоч він далеко гостріший. І навіть слабої міри радіяція, та обниження відпорности веде по якомусь часі до розвитку різного роду хворіб таких як пістряк, лемкемія чи інших хворіб, які передчасно ведуть людей до гробу. Радіяція діє шкідливо на немовлят у лоні матері чи новонароджених та нерідко є причиною мертвонародження, фізичних калік, умових забурень (монголізм) чи інших генетичних забурень у розвитку людини. Очевидно немає тут місця на ширше пояснення всякого роду діяння хоч би слабої радіяції на людське тіло та вплив на здоров'я чи смертність населення в Україні упродовж десятків чи сотень років після Чорнобиля.

Закінчення буде.

Роман С. Голіят

АНГЛОМОВНИЙ АЛЬБОМ ПРО УКРАЇНУ

"Ukraine and Ukrainians" by Peter Kardash, Melbourne-Montreal-Washington-London, published by "Fortuna" Co., designed in Melbourne, Australia, printed in Hong Kong by Silex Ent. & Printing Co., 224 pages.

„Україна і українці", альбом, що його видав Петро Кардаш, присвячена Тисячоліттю Християнства в Україні. Цей альбом великого формату, виданий на крейдовому папері, чудово оформлений і містить у собі 306 кольорових знімок з України й наших поселень у діяспорі. Там знаходимо культурно-історичні пам'ятки України — Софійський Собор, Києво-Печерську й Почаївську Лаври, собори й церкви, будівлі, фортеці й могили, та ряд історичних пам'яток з минулого України. Ряд визначних постатей українського народу, більші міста України, образотворче мистецтво й народне мистецтво: вишивки, різьба й кераміка; і ряд картин з українського побуту. Під кожною знімкою, коротке пояснення, або коротка історія особи чи об'єкту. Там багато місця присвячено українській еміґрації у вільному світі, її культурно-релігійним надбанням і її організаційному житті. На сторінці 159-ій видніє хмаросяг УНСоюзу, а на 167-ій церква св. Юра в Ню Йорку.

У передмові до повищої публікації проф. Ярослав Рудницький говорить про географічне положення України й заподає її історію, почавши від праісторії, а закінчуючи українським екзильним урядом УНР, найстаршим урядом сучасної історії, який існує від 1920 року. УНР і Світовий Конґрес Вільних Українців, працюють на міжнародній арені в справі вільної України.

П. Кардаш у вступному слові згадує, що ця книга є виявом великої любови до народу, однієї із найбільших і найбільш обдарованих країн Европи, якою є Україна. 50 мільйонів українців, — розсіяних по цілому світу, мають свою велику історію; традиції, звичаї і мову. Україна є чудовою країною, зі зеленими степами, широкими ріками й мальовничими краєвидами Карпат. Протягом тисячу років, вона є християнською нацією, зі своїм релігійним обрядом і способом моління. Українці завжди прямували до свободи й незалежности і саме ця книга розказує про частину історії України. „Я сподіюся, що вона викличе більше заінтересування у цій країні і її народі". Він дякує усім співробітникам, тобто понад 50-ом особам, що взяли участь в ілюстрованому матеріялі альбому.

Петро Кардаш, уродженець села Теляче, повіт Підгайці, Західня Україна. Після Другої світової війни, він, як багато інших наших земляків, поселився в Австралії. Йому забрало шість років, заки він зібрав матеріял до повищої книги. Він об'їхав два рази Америку й Канаду, був у Европі й двічі в Україні. Він фотографував історичні пам'ятки України, тому його затримали три дні в Москві, дещо від нього забрали, але й багато він привіз, що є поміщено в альбомі. Щойно на інтервенцію австралійської амбасади його випустили.

Австралієць Бретт Лаквуд, Д.Д. у своєму слові від видавництва каже, що може статися так, що у висліді цієї праці, найбільшою нагородою для редактора буде це, що він особисто здобуде знання (про Україну РСГ). Він пише: „Це був мій досвід, під час праці над скриптом 'Україна і Українці'". На нього вплинула, свідомість боротьби українського народу зі соціяльним і національним поневоленням, сила української національної свідомости й народного духа, як також, глибокий респект і повага, з якою українці втримали свою християнську мораль. „Я радий, що я влучений до цього проєкту, який принесе українцям й іншим у цілому світі тривалу вартість, так, як я є вдоволений працювати разом з Петром Кардашем, особою, яка з посвятою і захопленням взялася за це діло, у вияві пошани для свого народу".

На фронтовій твердій обгортці цього альбому, на тлі Софійського Собору вміщений золотими буквами титул альбому „Україна і українці". По обох внутрішніх сторонах обгортки — поміщені мапи України.

Цей репрезентативний й фахово виконаний альбом можна дістати в наших книгарнях за 30 долярів. Це видання є гарним подарунком на всякі оказії. Петрові Кардашеві належиться велике признання, що, крім грошового вкладу у це видання, він об'їздив наші еміґраційні поселення і Україну, збираючи відповідний матеріял до повище згаданого альбому й за це, як уже згадано вище він мав неприємності із советським урядовцями.

Роман Горак

ВИШНЯ НА ПОДВІР'Ї

Ользі Дучимінській виповнюється 105

I.

Ольга Дучимінська була арештована у зв'язку з убивством Ярослава Галана у Львові і перебула на Сибірі десять років, аж до її звільнення із-за „браку вини". Під час арешту знищено її творчість, що її вона ніколи не видала друком. Її єдина дочка Оксана перебувала після Другої світової війни у ЗСА. Померла в Мюнхені у 1979 році, а тіло перевезено на український православний цвинтар св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж. Спогад львів'янина Романа Горака про О. Дучимінську друкуємо за київською „Літературною Україною" з 26-го травня цього року. — Ред.

Ще восени, коли траплявся теплий сонячний день, а в повітрі снувало бабине літо, її можна було побачити, як сидить на осонні неподалік одинокої на цілім заасфальтованім подвір'ї вишні. Коли сонце хилилось на захід і подвір'я обволікала тінь від навколишніх будинків, дибала до хати. Часто зупинялась і відпочивала. Дорога в кілька кроків для неї видавалась неймовірно важкою і довгою. По такій подорожі в руках тримала кілька опалих листочків, які потім клала між сторінки книжки. Це була пам'ять про сонце, теплий день, котрих ставало щораз менше.

Потім увесь світ обмежився чотирма стінами невеличкої кімнати — у кілька кроків завдовжки і завширшки. Одне віконце, затінене неподалеким залізничним насипом, і довгі-довгі дні самотности. Тішилася листочками, випадковими відвідувачами і тими промінчиками, які пробирались крізь вікно до кімнати. Щогодини тут гримлять поїзди і машини. Дорога з повищерблюваним асфальтом іде рівнобіжно з насипом. Пізно восени і рано навесні болота на ній так багато, що машини заляпують ним стіни її будинку і оте одиноке віконечко...

Тільки зовсім недавно в Івано-Франківську, завдяки обласній молодіжній газеті довідались, що вона, Ольга Дучимінська, є найстарішою жителькою міста. І все...

Все, бо її ім'я нічогісінько не говорить ні читачам цієї ж газети, ні жителям міста. 1951 її безпідставно репресували. Довгі роки перебувала в таборах, а потім, хоч і була реабілітована й поновлена в усіх громадянських правах, її ім'я намагались не згадувати, й саму її обминали. На деякий час їй дала притулок Ірина Вільде, яку Ольга Дучимінська свого часу благословила на письменницьку роботу і всіляко заохочувала до співпраці в „Жіночій долі", одному з найпопулярніших журналів Галичини передвоєнних років. Потім вона жила у знайомих, згодом у родині Ольги Кобилянської, однак настав день, коли зібрала все своє майно в маленьку сіточку і опинилась на вулиці, не знаючи, що діяти далі і куди йти. Їй було тоді 95 років...

Сіла в поїзд і приїхала до Івано-Франківська, з яким пов'язані найсвітліші спогади в її житті. Їхала попрощатись з ним... Над нею змилосердились зовсім чужі люди, і з 1977 року назавжди зупинилась у будинку за залізничним насипом, з асфальтовим подвір'ям і одинокою вишнею...

У літературу Ольгу Дучимінську ввів сам Іван Франко того далекого від нас 1905 року, опублікуваши в „Літературно-науковому віснику" її вірш „Іронія долі". Відтоді поезії Дучимінської, під різними псевдонімами почали з'являтися на сторінках газет та журналів. Олег Барвінок, Ольга Лучинська, О. Поважна, Рута О... Працювала на той час народною вчителькою, а шкільна рада не дуже заохочувала своїх підлеглих до подібного роду діяльности. Криво дивилось на це і сільське начальство, від котрого залежали умови праці і життя. Довгі роки працювала і жила в селі Тяпче, в сільській школі, де як жартувала пізніше, одна стіна була суто символічною: крізь неї можна було бачити все, що діється надворі. Біля самого ліжка була дірка, яку затикала подушкою...

Тільки 1911 року відважилася видати свою першу поетичну збірку „Китиця незабудьок" під псевдонімом Ірма Остапівна. Всього 16 сторінок з коротенькою передмовою. Гроші від продажу книжки призначалися рідній школі.

Збірку одразу помітили. „Не класифікацію талантів, — відгукнулась на цю книжку Наталя Кобринська, — вимагаємо від критика, а того, як він зрозумів і почув душу автора. Листуючи картки маленької книжки „Китиця незабудьків", видиться нам, що авторка іде берегом тоненького струменя ручаю і зриває там не там ніжною рукою голубі квіти незабудьків... І поливає їх дрібними сльозами. Не в одному краю зірвані ці квіти...

От і китиця зірваних Ірмою незабудьків, маленька скромненька в'язанка, кожний квіточок тужно виглядає в далекий широкий простір, переймає легеньким дрощем зворушення..." Відгукнувся на збірку й Іван Нечуй-Левицький, зазначивши, що вірші Ірми Остапівни написані гарною українською мовою. Схвильований лист надіслала Ольга Кобилянська. Саме цей лист і поклав початок довгої дружби між ними.

Закінчення буде.

На Новому Соколі посвятять хрест Тисячоліття

У цьому особливому році духовного і релігійно-національного піднесення українців діяспори, у величі ювілейних святкувань Тисячоліття Руси-України, пластова оселя Новий Сокіл з великою радістю очікує дня 9-го липня — приїзду дорогих гостей, пл. таборовиків, які, прибуваючи з різних міст свого проживання, змінять свою розкішну вигідну хату на невигідне таборове життя.

До цієї милої зустрічі Новий Сокіл давно приготовляється. Поляни, де мають розтаборуватися учасники, вже старанно „підстрижені" з буйнокучерявих трав... Привітні курені для новацтва вичікують з вигідними ліжками своїх жителів. Купальний басейн грунтовно відновлений спеціяльною фірмою. Його стіни і дно покриті білою пластичною поволокою. Один з найголовніших чинників у веденні пл. таборів є мати відповідну добру обслугу виховного персоналу. Новий Сокіл в цьому році знаходиться у щасливому становищі. Комендантною табору юначок буде пл. сен. Аля Мосійчук, комендантом табору юнаків — пл. сен. Орест Іскало (Ох), комендантною табору новачок — ст. пл. Ірена Ващак, комендантом табору новаків — пл. сен. Ярослав Пришляк (Братчик Славко).

Другого тижня таборування — 22-23-го липня відбудеться День пластуна з відповідною програмою, зі Службою Божою чи Молебнем, а опісля буде посвячення великого хреста на прославу Тисячоліття Хрищення Руси-України. На ці святкування запрошуємо всіх гостей які дорожать пл. вихованням, особливо пластунів (-нок) та батьків таборуючої молоді.

Пластові табори на Новому Соколі мають добру славу минулого. Віримо, що і в цьому святому році при допомозі Всевишнього та помочі рук добрих людей пл. табори пройдуть щасливо і успішно.

Пл. сен. Ярослав Пришляк
референт пл. таборів

Пассейк, Н. Дж. — Окружний Комітет Відділів УНСоюзу, розташованих в околицях Пассейку, Кліфтону, Патерсону, Ратерфорду відбув Річні збори в суботу, 12-го березня ц.р., у приміщеннях Української Централі.

Збори перевибрали Управу Округи в складі з 1987 р., а саме: почесний голова — Іван Блиха, голова — Іван Хомко, заступник голови — Григорій Клименко, секретар, — Василь Марущак, касир — Юліян Котляр, організаційний референт — Василь Гаргай. Вільними членами залишилися: Мирослав Яворський, Михайло Тижбір, Анна Макаренко й інж. Володимир Дячук. До Контрольної комісії увійшли: голова — Павло Войнів, та члени — Варвара Тижбір і Володимир Олійник.

На прохання присутніх представників Відділів і їх членства зборами проводив голова Округи І. Хомко, а секретарював В. Марущак, секретар Округи.

Відкрив збори голова Округи І. Хомко, привітав присутню Уляну Дячук, головного касира УНСоюзу та запропонував програму нарад, яку присутні прийняли без змін.

На зборах була присутня Софія Лонишин, секретарка Відділу 372, яка сповняє також функцію секретаря в Окрузі Перт Амбой. Збори привітали її оплесками. Хвилиною мовчанки вшановано пам'ять померлих від попередніх Річних зборів членів Пассейської Округи.

Василь Марущак відчитав дуже докладний протокол з Річних зборів, відбутих 7-го березня 1987 року, і його прийнято без змін.

У своїм річнім звіті голова Іван Хомко подав до відома, що Відділи Округи у 1987 році приєднали 23 нових членів.

Найбільше число нових членів мав Відділ 42, секретарем якого був Іван Блиха. На другому місці був Відділ 182 його секретар Григорій Клименко, який приєднав 7 нових членів, а Відділ 394 мав трьох членів. Він подякував всім секретарям за їх організаційну працю. З своєї особистої діяльности Іван Хомко згадав про участь у відкритті відзначень 1000-ліття Християнства, які влаштувала українська католицька церква св. Миколая, та його активну участь у прийнятті ансамблю „Лемковина" з Польщі. Голова місцевого Відділу Товариства Оборони Лемківщини Василь Гаргай підготовив для учасників по концерті цього ансамблю прийняття і наділив їх подарунками. Він висловив свою щиру подяку всім тим особам, які йому допомагали у влаштуванні концертів хору „Журавлі" і ансамблю „Лемковина" з Польщі. Опісля І. Хомко відчитав лист — подяку від Головної Екзекутиви УНСоюзу за допомогу членів Окружного Комітету для успішного відбуття концерту „Лемковини" в Кліфтоні, як і лист з подякою від УСКТ.

Заступник голови Г. Клименко у своєму звіті подав, що був делегатом Округи на З'їзді Головної Управи Товариства Оборони Лемківщини.

Секретар В. Марущак звітував, що допомагав у всій праці голові Округи. Касир Юліян Котляр відчитав фінансовий звіт всіх прибутків і видатків за звітовий рік. Сальдо в касі становить 1,091.95 дол. Організаційний референт Василь Гаргай підкреслив у своєму звіті, що у його праці допомагали йому також Степан Костьолек і Василь Гавроняк. Від Контрольної комісії звітувала Варвара Тижбір, ствердивши, що всі книжки Округи є в повному порядку і що Округа диспонує сумою 1,091.95, як ствердив раніше касир Округи Юліян Котляр.

У дискусії над звітами членів Управи Окружного Комітету забрав голос почесний голова і секретар 42 Відділу Іван Блиха і відчитав з тижневика „Наше Слово" уривок з репортажу про концертне турне ансамблю „Лемковина". Учасник поїздки оповідає про теплі зустрічі з колишніми земляками з Лемківщини, яких він зустрічав в Канаді й Америці. Інж. Володимир Дячук, секретар 134 Відділу, звернув увагу на конечність братської діяльности в Окрузі. Не треба забувати про відвідини хорих у шпиталях та про уділювання помочі членам у їх потребах. Дуже корисними були Союзові Дні стейту Ню Джерзі і їх треба відновити і продовжувати. Ю. Котляр, касир Округи, звернув увагу, що не всі місцевості радо вітали і приймали ансамбль „Лемковина", тому що цей ансамбль раніше стояв осторонь зорганізованої в УСКТ громади. Тепер ансамбль увійшов до цієї центральної організації і відношення до ансамблю змінилося.

Голова Іван Хомко відповів, що 42 Відділ якого він є також головою, відвідує всіх хворих своїх Відділу. Він є певний, що й інші Відділи роблять це саме. Але є деякі особи, які не бажають собі допомоги, навіть коли її дуже потребують.

Опісля покликано до слова головного касира УНС Уляну Дячук. Вона подала додаткові дані про організаційні осяги Відділів цієї Округи, яких є тільки 4. Нові члени, яких було 23, забезпечили себе на загальну суму 401,000, що в пересічному виходить по 17,434 на одного члена. З огляду на минулорічні зміни, які зайшли в клясах і сумах забезпечення, секретарі Відділів, як і організатори не були ще добре обзнайомлені з ними, а до того, не були відважними у своїй праці. Якщо потрібно буде відбути додаткові курси, Головна Канцелярія є готова їх провести, чи то з поодинокими особами, чи з групою зацікавлених осіб.

Уляна Дячук подякувала Відділам 42,182 і 394 за їх організаційні осяги, завдяки яким загальне число членів Окружного Комітету у висоті 671 залишилося у 1987 році без змін. Опісля У. Дячук подала до відома Зборів, що в 1988 році придбано до УНСоюзу 1,362 нових членів з пересічною сумою забезпечення у висоті 6,240 дол. Це вказує, що пересічна сума забезпечення в УНСоюзі постійно зростає.

Майно УНСоюзу у 1987 році зросло на суму 3,291,437 та виказало загальну суму 60,552,229. Цей зріст майна осягнено, не зважаючи на те, що виплачено членам-студентам 114,000 дол. у формі стипендій. Слід згадати, що десяткам різних організацій виплачено дотацій на суму 81,900. Додатково суму 30,000 одержала на свою працю сенатська Комісія Голоду в Україні, та 50,000 виплачено Гарвардському Проєктові 1000-ліття Християнства в Україні. На працю Крайового Комітету 1000-ліття Християнства в Україні пожертвувано суму 5,000, та таку ж суму виплачено на потреби СКВУ. Наше видавництво потребувало фінансової піддержки на загальну суму 706,000, а у Союзівці ульоковано для її поліпшень ще суму 180,000. Опісля Уляна Дячук подякувала всім, хто тільки дав свій вклад у працю для переведення концертів хору „Журавлі" й ансамблю „Лемковина", підкресливши велику користь, яку дають контакти з нашими братами і сестрами із-закордону.

На закінчення Уляна Дячук закликала присутніх щоб не забували про фінансову підтримку Крайового Комітету 1000-ліття Християнства в Україні, який закроїв дуже велику акцію і потребує наших пожертв, щоб їх виконати.

По короткій дискусії над словом У. Дячук Збори закрито. Опісля присутні, при добрій перекусці, ще довго обмінювалися думками.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу у Пассейку відбув Річні збори

ІТАЛІЙСЬКІ КОМУНІСТИ вибрали новим ґенеральним секретарем партії 52-річного Акілле Окетто, який замінив на цій посаді старого Аллесандро Натту. А. Окетто користується репутацією поміркованого політичного діяча. Зміна керівництва викликана, на думку місцевих коментаторів, різким спадом кількости членів партії і поразкою у виборах, що відбулися у кінці травня.

ПОЛЬСЬКИЙ ДИСИДЕНТ Корнель Моравецкі, висланий з Польщі у квітні цього року, заявив, виступаючи на пресовій конференції, що Захід не повинен надавати кредити Совєтському Союзу. Він сказав також, що президент Рональд Реґен повинен був під час зустрічі з Міхаілом Горбачовим у Москві підняти справу про дотримання прав людини у східньо-европейських країнах.

У Вотервліті...

(Закінчення зі стор. 1)

уступаючій управі.

Голова Номінаційної комісії А. Урбан прочитав листу нової управи: голова — П. Шевчук, заступники голови — Стефанія Гавриллюк і Ст. Мочульський, секретарі — І. Дурбак, і П. Урбан, касир — В.Варшона організаційний референт — Є. Наболотний, вільні члени М. Філь, Я. Кушнір, І. Романишин, інж. Р. Ракочий; Контрольна комісія: М. Савків, ст., Д. Коцан, К. Семчук; Номінаційна комісія: А. Урбан, І. Карабін, В. Кошикар. Листу вибрано одноголосно.

П. Шевчук, який перебрав провід зборами, подякував за перевибір, запросив до слова представника Головної Управи УНС радного В. Кваса, що його привітали оплесками. Радний В. Квас заявив, що головна касирка УНС мґр Уляна Дячук не змогла приїхати із-за поважних причин. Він погратулював П. Шевченкові, голові одного з найкращих Відділів УНС, що здобув 75 відсотків нових членів. Олбанська округа має 8 Відділів, 343 членів. П. Шевчук придбав 11 нових членів, В. Варшона 9, Ст. Гаврилюк 9, М. Савків 8, пані Гуда з Пітсфілду 2. Майно УНС в 1986 році становило 57,250.00 дол. в 1987 році — 60,582.00 дол. УНС докладає до Союзівки, розбудовує її для потреб членів і пенсіонерів. Наш хмародер приносить доходи, але членство в УНС зменшується. Потрібно молодих, професійних організаторів. Головна Управа призначила великі суми на стипендії для студентів, на енциклопедію українознавства, на Гарвардський проєкт у 1000-ліття християнства в Україні, на СКВУ та інші національні цілі. УНС підтримує українське „лаббі" у Вашінгтоні, веде велику акцію в обороні нашого 1000-ліття хрищення, що його росіяни намагаються украсти від нас. УНС приєднав багато сенаторів і конгресменів для цієї справи, що ухвалили корисні для нас резолюції. В Ню Йорку відбудеться 24 вересня велике свято хрищення Руси-України. Організаційні збори Олбанської Округи відбудуться в листопаді на Союзівці. Треба скликати сходини молодих людей по всіх стейтах, щоб притягнути їх до УНС.

Голова П. Шевчук підкреслив, що в першу чергу, треба придбати якнайбільше нових членів. Кожний батько повинен забезпечити своїх дітей в УНС. Тепер є нові грамоти по 10,000 дол., є і на більші суми. Запитання ставили: І. Карабін, М. Савків, В. Варшона, І. Грицковян, інж. Р. Ракочий,А. Урбан, І. Романишин, А. Білинський й інші. Запитували до якого віку можна обезпечуватися, чому досі немає згоди і є поділ а УНСоюз повинен бути безсторонним, бо його члени належать до різних організацій. Радний В. Квас і голова П. Шевчук відповіда ли на запитання.

На Союзівці відбудеться курс про нові поліси, з'їзд молодих членів УНС з забавою. Вкінці П. Шевчук повідомив, що конвенція УНС відбудеться за два роки, подякував усім за участь і запросив на перекус ку, що її приготовили К. Мочульська, І. Урбан і К. Сенич.

Відбулась...

(Закінчення зі стор. 1)

жаль, через хворобу доповідача не відбулася заповіджена доповідь д-ра Ярослава Рудницького. Головував на сесії д-р О. Зуєвський.

При цій нагоді, д-р Яр Славутич, голова Українського шекспірівського товариства, повідомив учасників, що другий збірник „Український Шекспіріяни на Заході" вийде у світ наприкінці цього року. Ще можна вмістити статті на шекспірівські теми, нові переклади, твори про англійського драматурга тощо. Надсилати матеріяли на адресу: Slavuta Publishers, 72 West brook Drive, Edmonton, Canada, T6J 2E1.

Комуністичний...

(Закінчення зі ст. 2)

рефразувати рівнож до відносин між китайцями і росіянами: „Як світ-світом, не буде росіянин китайцеві братом".

В українському інтересі є, щоб між Китаєм і Москвою постійно існували напружені відносини, та щоб вони навіть довели до китайсько-совєтської війни і щоб її Совєтський Союз програв. Програна, бо війна СССР спричинилася б до розвалу московської комуністичної імперії, з чого скористала б Україна й інші поневолені Москвою народи, які відновили б свої незалежні держави.

Українська Вільна Академія Наук
Комісія УВАН для вивчення і публікації спадщини В. Винниченка
Висловлюємо свій глибокий смуток з приводу смерти

бл. п.
ЗІНАЇДИ МАЦИК

довгорічної прихильниці й щедрої жертвувательки на Фонд Винниченка, зразкової патріотичної громадянки нашої спільноти.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

•

Дочці Оксані та синові Юрієві й усій їхній Родині висловлюємо глибоке співчуття.

ВИННИЧЕНКІВСЬКА КОМІСІЯ УВАН

Українська Вільна Академія Наук
Комісія УВАН для вивчення і публікації спадщини В. Винниченка
Висловлює свій глибокий смуток з приводу смерти

бл. п. д-ра медицини
БОРИСА ФИЛИПЧАКА

щедрого жертводавця на Фонд Винниченка, постійного прихильника праці Винниченківської комісії, людини широких культурних і суспільних зацікавлень.

•

Дружині Покійного пані Ірині Дибко-Филипчак, Синові та всій ближчій Родині висловлюємо наше глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ВИННИЧЕНКІВСЬКА КОМІСІЯ УВАН

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, в неділю, 27-го вересня 1987 року, в Пармі, Огайо, на 92-му році життя відійшла у Вічність Найдорожча МАМА й БАБЦЯ

св. п.
Марія з Махницьких
ЯНІВ

учасниця Визвольних Змагань, медсестра Української Галицької Армії 1918-1920 років.

Складаємо щиру подяку нашому парохові о. шамбелянові Михайлові Ревтюкові за відвідини Хворої, за часте уділювання Пресв. Тайни Евхаристії, за ведення похоронів та за прощальне слово в катедрі св. Йосафата, за запечатання потім гробу на цвинтарі свв. Петра й Павла в Пармі.

Щиро дякуємо нашому сотрудникові о. Петрові Васлю за часті відвідини нашої мами під час її недуги.

Щира подяка нашому попередньому парохові о. шамбелянові Михайлові Федоровичеві за відвідини й моральну підтримку Хворої у початках її недуги.

Також щира подяка д-рові Олександрові Клосові за сердечну й безкорисну лікарську опіку, а його дружині Нусі за часті відвідини.

Під час Панахиди співав хор під диригентурою Евгена Садовського, за що — і хористам і диригентові висловлюємо щире СПАСИБІ.

Сердечною подякою надіємося усіх промовців, які прощали Покійну в похоронному заведенні в часі Панахиди. Були промови від 33-го Відділу Союзу Українок (промовляли — п-і інж. Ірина Кашубинська і голова Відділу П-і Іванна Шкарупа); від комбатантів (адв. Іван Зварун промовляв від УГА, п. Іван Палка — від УСС, пор. Ігор Руденський — від 1-ої Української Дивізії УНА). Дякуємо місцевим ветеранам за віддання останнього військового салюту, а д. рові Андрієві Жгуті за прощальне слово на цвинтарі.

Рівнож ми щиро вдячні несучим домовину: внукові Покійної, Степанові Сагайдакові, п. Адамові Вовкові і його братові Іванові та братам Головчакам за належне виконання добровільно взятого на себе обов'язку і за облегшення наших трудів.

Не менш щиру вдячність висловлюємо всім Приятелям та Знайомим за участь у Панахиді і в похороні та за те, що виявили нам різними способами співчуття.

Дякуємо керівникові Української Радіогодини Степанові Зорієві за те, що в неділю після похорону присвятив покійній частину радіопрограми і вшанував її (Покійну) теплим словом і піснею.

Дякуємо людям доброї волі за теплі згадки про Покійну в пресі: ред. Степанові Кікті за поміщення статті у „Вістях Комбатанта" (Торонто), п-і Ірині Кашубинській за посмертну згадку в журналі „Наше Життя", д-рові Михайлові Лозі за статтю у „Свободі".

З цілого серця дякуємо тим усім, що — замість квітів на могилу — жертвували грошеві датки на різні українські цілі. Згідно з призначенням, *складені в пам'ять нашої дорогої Мами й Бабці датки, переслали ми на такі цілі:*

1.	на Служби Божі	$125.00
2.	на катедру св. Йосафата в Пармі	525.00
3.	на радіопрограму Степана Зорія	100.00
4.	на Фонд Св. Софії в Римі (це даток від п-і Марії Білозор, учасниці Визвольних Змагань і приятельки бл. п. Марії)	20.00
5.	на табори молоді, Український Золотий Хрест	20.00
6.	для „Вістей Комбатанта"	45.00
7.	на Гарвардський Проєкт	130.00
8.	для „Нашого Життя"	75.00

Разом одержано й вислано $1,060.00

За співчуття та пожертви хай Всевишній відплатить усім щедрими ласками.

Донька д-р МІРА САГАЙДАК з родиною

З великим смутком повідомляємо Приятелів і Знайомих, що в дні 23-го червня 1988 року відійшла у Вічність після короткої але важкої недуги на 85-му році життя

наша Найдорожча
МАМА, БАБУНЯ і СЕСТРА

бл. п.
ЕВСТАХІЯ
З КЛОДЗІНСЬКИХ
СНИЛИК

ПАНАХИДА за спокій душі Покійної була відправлена у похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Ню Джерзі, в неділю, 26-го червня 1988 року.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 27-го червня 1988 р. з української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку на українській православний цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
син — ЗЕНОН з дружиною ЯРОСЛАВОЮ
і дочкою ХРИСТЕЮ
брат — ІВАН КЛОДЗІНСЬКИЙ з родиною
ближча та дальша Родина в Україні, Канаді і ЗСА

У глибокому смутку повідомляємо далеку Родину, Приятелів і Знайомих, що 17-го червня 1988 р. о год. 6:45 вечора, на 84-му році свого скромного життя, відійшов у Вічність в Маямі Біч, Флорида

Дорогий МУЖ і СВЕКОР

бл. п. мґр фармації
Володимир Візерканюк

род. в Коломиї, Зах. Україна.

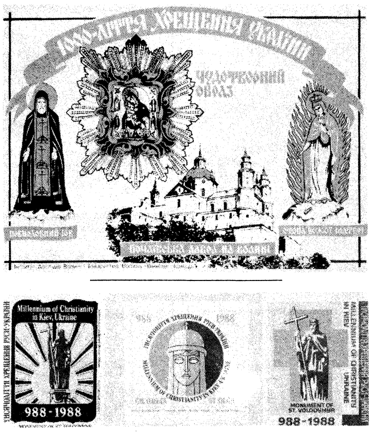
ПАРАСТАС — 21-го червня ц. р. у похоронному заведенні Насевичів при Табор Рд. у Філядельфії, Па., о 7-ій год.

ПОХОРОН — 22. червня 1988 р. з української католицької церкви св. Миколая при 24 і Поплар вул. на український католицький цвинтар на Факс Чейс, Філядельфія, Па.

Горем прибиті:
дружина — ЛІДІЯ
пасербиця — НАТАЛІЯ

Марки для відзначення Тисячоліття

(ЧЕТВЕРТЕ ПРОПАМ'ЯТНЕ ВИДАННЯ ТОВАРИСТВА „ВОЛИНЬ")

Марки, видані Товариством „Волинь"

(Анатоль Курдидик). — Збирачі історичних пам'яток нашого часу і зокрема українці-філателісти повинні б бути вдячні Товариству „Волинь" у Вінніпеґу, бо завдяки йому вони могли збільшувати свою колекцію. Ця рухлива установа, що відзначуватиме незабаром 40-ліття своєї діяльности, змогла видати не тільки 57 вартісних публікацій, здебільша зв'язаних тематично з північно-українськими землями (Волинь, Холмщина й Підляшшя), але задокументувати ці волості України спеціяльно виданими пропам'ятними марками також із „волинською" тематикою. Ці видання марок досі і, мабуть, після того, як припинило чи послабило свою діяльність видавництво Підпільної Пошти України, Т-во „Волинь" та його надбудова Інститут дослідів Волині, не мають у цій ділянці поважнішого конкурента. Українські філателісти хотіли б, напевно, мати список цих видань, але це не входить у рамки нашої статті і тому відсилаємо читачів до Т-ва „Волинь", яке радо надішле їм останній каталог своїх видань (12 сторінковий) з усіма репродукціями виданих дотепер марок.

До речі, збирачі-українці, мабуть, знають, що „Волинь" відзначила своїми марками теж найбільшу подію України, а саме 1000-ліття її християнства. Три останні такі видання бездоганно й ефективно виконані кольоровою технікою у Великобританії, запроєктовані й оформлені відомим нашим мистцем Ростиславом Глувком з Англії та видруковані під його наглядом, — це два маркові бльоки по 6 марок, на який славетний київський пам'ятник св. Володимира схоплено у двох окремих та цікавих фактурах, підкреслених ще й кольором, раз червоно-жовто-ґранатовим, а на другому бльоці — блакитно-ґранатовим. Третій у цих ювілейних маркових виданнях Т-ва „Волинь" пропам'ятний бльок притягає увагу ще з іншого боку: він майже вдвоє більший форматом і на ньому є чорною та брунатною фототехнікою 10 марок з найважливішими та найсвятішими для кожного волинянина храмами його вужчої батьківщини Волині, починаючи з Почаївської Лаври до Святоюрівської церкви та на козацьких могилах у Берестечку кінчаючи, та й унизу на тлі збільшеної Почаївської Лаври маємо два великі написи: „Тисячоліття Хрещиння України" чорним і „Церкви на Волині" брунатними друками. Цей ювілейний бльок вважаємо за вартісний ще й з іншого погляду: практично, ніде досі не зустрічали такого ілюстраційного реєстру най важливіших та історичних храмів Волинської Землі.

Але останній ювілейний випуск марок Т-ва „Волинь" ще більш заслуговує на увагу. Це, ми сказали б, ще інтимніший бльок Хрещення України і присвячений він тій, з іменем та діяльністю якої пов'язуємо найперші початки християнства на нашій землі, а саме: великій володарці України-Руси святій княгині Ользі. Вона і схоплена мистецьким задумом та кистю Р. Глувка на чотирьох марках у блакитному, брунатному та зеленому кольорах, кожна з них з написом „Тисячоліття Руси-України — Св. Ольга — 988-1988" українською та англійською мовами, а крім цього, бльок має великий брунатний напис „Тисячоліття Хрещення Руси-України" впоперек, прегарно зарисований, зелено-блакитної сильветки київського Собору св. Софії. Теж і це видання робить сильне враження своїм замислом та виконанням, воно наскрізь репрезентативне і буде цікаве навіть неукраїнським колекціонерам марок з релігійною тематикою.

Як збирач і від років близький до видавничих справ волинян, знаю, що всі пропам'ятні марки Інституту Дослідів Волині та Т-ва „Волинь" були видані не більшими накладами, як 500 примірників, при чому останні, з огляду на загальний зріст коштів друку, ще меншими. В таких умовинах варто, щоб усі мої знайомі і незнані приятелі-колекціонери поспішилися з придбанням пропам'ятних ювілейних марок волинського видання. Колекціонери знають, що рідкісні невеликі накладом та добре виконані пам'ятники великих подій (недавня, наприклад, Зимова Олімпіяда у Кальґарі) не тільки зникають швидко з ринку, але з кожним роком збільшують свою вартість і, врешті, стають колекційними раритетами, за які власники вимагають такої ціни, яка їм забагнеться.

Раджу українським збирачам з кожної ділянки пам'ятати про цю першу колекційну засаду. Українці не мусять протягом своєї історії та у кожній ситуації чухати потилицю і повторювати: „Якби то знаття".

Замовляти марки можна, звертаючись до Товариства „Волинь" Society of Volyn, Postal Station „B", Box 3651, Winnipeg, Man. R2W 3R4.

Цьогорічні випускники школи Товариства „Рідна Школа" в Чикаґо, однієї з найбільших шкіл українознавства в ЗСА. (Директор школи мґр Віра Боднарук).

Парафія Св. Духа в Брукліні в поклоні Тисячоліттю

Неділя, 29-го травня. Був гарний день, соняшний і ясний, ще й підкріплений діями попереднього дня — величавою церковною парадою в катедрі св. Патрика в Ню Йорку. Ця подія схвилювала не тільки український світ, але зацікавила і американську громадськість. Багато уваги присвятила цій події не тільки українська, але й американська преса.

Ще свіжі були переживання із попереднього дня, а Бруклин продовжував святкувати. На фасаді школи, наче виписано на чолі, пишався (і ще пишається) величезний плякат, який запрошував: „Ходіть! Святкуйте з нами!" І справді, зійшлися громадяни з цілої околиці Віллямсбурґу, й Ґрінпойнту. Церква була переповнена людьми, а в запрестольній наві стояло декілька священиків із сусідніх американських церков. Хоч о. Юрієві Бінковському довелося у цей день відправляти Богослужбу самому (бо кожний священик мав обов'язок у своїй парохії), відчувався у церкві піднесений, празничний нас трій, світла горіли ясніше, спільна молитва була гарячішою. Народ молився за себе й за тих, які вільно молитися не можуть. О 12 годині почали бити в дзвони, які дзвонили кільканадцять хвилин.

У такому піднесеному настрої люди перейшли із церкви до будинку української католицької школи Св. Духа. Двері просторої шкільної авдиторії були широко відкриті для гостей. Українська гостинність була кліматом дня.

Увагу гостей відразу прикувала естетично розкладена багата виставка вишивок, народних костюмів на манекенах, кераміки, деревoрізьби, та два столи — різдвяний та великодній, влаштовані із усіми традиційними вимогами 21-им Відділом СУА. Поруч них знаходився станок Л. Бохонко — практична лекція писання писанок ілюстрована прозірками. В другій частині залі цілий ряд столів був покритий іншого роду матеріялом: куток старинного Києва, плякат, на якому зображена фортеця золотоверхого Києва, виданий 29 Відділом СУА в Чикаґо, велика дошка із побільшеними фотографіями костюмів, зроблених на подобу ноші княжої доби, серія картин поштівок В. Дядинюка, цитати з неукраїнської хроніки по-англійськи. Брошури, видані у Філядельфії й інші виготовлені Комітетом святкування 1000-ліття, Ню Йорку і Вашінґтону, та матеріяли, приготовані Комітетом святкування 1000-ліття нашою єпархією у Стемфорді, які для вжитку мирян скомплектувала в одну книжечку (тираж 300 штук) Л. Бохонко, також помножено „Росіянка в обороні Хрищення Руси-України" та синю книжечку, видану в Стемфорді — все це гості могли брати безкоштовно. Для оглядин було виставлено: Я. Гординського „Ікони", багато ікон було розліплених на табелях; Історичний Атляс України П. Маґочого. Афіша і більшого формату брошура, видана Українським Музеєм в Ню Йорку, інформували глядачів про зруйновані храми Божі в Україні, матеріяли про найновіші поневолення українських Церков на Україні, останні рішення Сенату і так далі. Але яке було здивовання, коли гості радо розбирали числа нашої преси — „Америка" та англійською мовою „Ukrainian Weekly" та „The Way" („Шлях"). Вишиваний фелон, Св. Євангелія та портрети нашої церковної ієрар хії завершували й закінчували цей ряд столів. Треба ще зазначити, що центром уваги був гарний портрет Патріярха, Кардинала бл. п. Йосифа Сліпого на тлі настінного українського килима.

Із книгарні „Свобода" дозволено взяти різні цікаві публікації англійською мовою, для того, щоб дати змогу чужинецькій публіці познайомитися з обширом наших видань і їх рівнем.

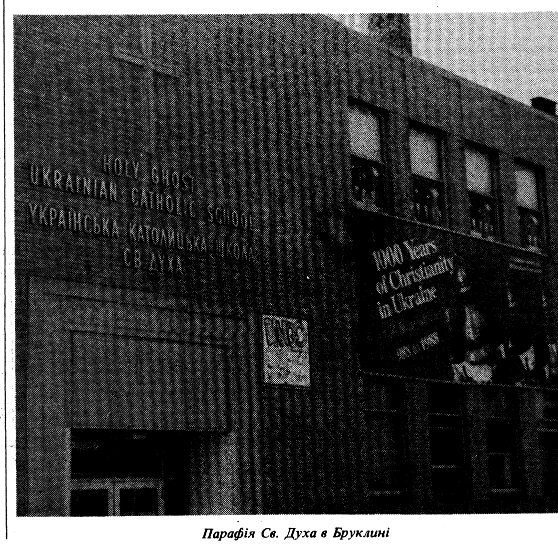
Крім виставок був ще й концерт, у програмі якого виступили: церковний хор з декількома релігійними піснями; бандурист Степан Качурак із матір'ю Анною, яка приспівувала до його гри. Після цього був показ історичної ноші (власність 64-го Відділу СУА в Ню Йорку); „Ікони" в прозірках і третій акт „Запорожця за Дунаєм" на відеострічці у виконанні УОА. Найповажнішими й дуже доцільними були дві лекції редактора Володимира Микули: 1) „Як Христова Віра до нас прийшла" і 2) „Переслідування Українських Церков у Совєтському Союзі". На жаль, ці дві лекції, старанно приготовані, багаті інформаціями були приглушені гамором на залі, який не можна було притишити, за що прелеґента перепрошуємо.

Люди приходили й відходили, приблизно 500 осіб нас відвідало того дня, навіть офіційні представники: Говард Ґольден, президент муніципалітету, який промовляв до присутніх гостей, Абрагам Ґерґес, канселмен з Міської управи, зробив собі кілька знімок з отцем парохом Ю. Бінковським і з декими із присутніх, і Стів кансельмен Когн від стейту, який, на жаль, не встиг нічого сказати, ані ні з ким не зустрітися, поговорив хвилину з одним із парохіян та й відійшов.

Заля була врочисто і гарно прикрашена. Вступ на залю був вільний, багато було до роздачі. Тільки буфет продавав страву по дуже поміркованих цінах. Не відчувалося жадоби зарібку, ані комерційности. Немає тут заслужених чи не заслужених, хто міг і як міг старався прислужитися до успішних наслідків цього свята.

Це дар щирого чистого серця своїй Церкві у її велику річницю!

М. Л.-Р.

Парафія Св. Духа в Брукліні